

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
7. К. бр. 395/17
Дана: 04.03.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Марине Анђелковић, председника већа, судије Виолете Јовановић и судија поротника Љиљане Станковић, Савке Половине и Весне Медић, као чланова већа, са записничарем Јовановић Божицом, у кривичном предмету опт. Станковић Милана из Београда због кривичног дела тешко убиство из члана 114. ст. 1 тачка 1. КЗ, по оптужници ВЈТ у Београду Кт. бр. 312/17 од 08.11.2017. године, након одржаног главног и јавног претреса, у присуству заменика ВЈТ у Београду Миодрага Марковића, опт. Станковић Милана и његовог браниоца Мирјане Радовановић из Београда, донео је једногласно дана 04.03.2019. године, а дана 12.03.2019. године јавно објавио следећу

ПРЕСУДУ

Оптужени СТАНКОВИЋ МИЛАН

[REDACTED]

КРИВ ЈЕ

ШТО ЈЕ

Дана 30.05.2017. године, од 19,00 часова до 19,30 часова,

[REDACTED] у дневном боравку, са умишљајем, у стању битно смањене урачунљивости, када је његова способност да схвати значај свог дела и могућност да управља поступцима била битно смањена услед повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта беса високог интензитета, у стању алкохолне опијености и под дејством марихуане, због чега је дошао у стање јаке раздражености које је сам изазвао својом кривицом, лишио живота своју мајку [REDACTED]

[REDACTED] ко што ју је најпре више пута ударио шаком стиснутом у песницу и шутирао у пределу главе и тела, наневши јој повреде у виду: огуљотине у пределу чела, крвне подливе у пределу десне слепоочнице, десног предушног и јагодичног предела лица, леве половине грудног предела, доње половине десне бочне стране грудног коша и леве надланице, нагњечине коже у пределу леве слепоочнице, левог подочног и јагодичног предела лица, носне пирамиде, предње стране десног рамсна и левог поддојкиног предела и нагњечине коже у пределу леве и десне подлактице, као и преломе IX-XII десног ребра, након чега јој је кухињским ножем дужине 28 цм, а дужине сечива око 15 цм, задао више убода и секотина у пределу тела и врата у виду: убодине у левој половини грудног предела у чијем каналу су пресечени зид усходног дела аорте и предњи зид десне коморе срца, убодине у пределу доњег спољашњег квадранта леве дојке у чијем каналу је просечен предњи зид леве коморе срца, убодине у левом подпазушном пределу у чијем каналу је убоден горњи режањ левог плућног крила, убодине у пределу леве половине грудног коша и канал у коме је убоден горњи режањ левог плућног крила, убодине у левом подпазушном пределу, З убодине у пределу леве половине предње стране грудног коша у чијим каналима су повређени грудни мишићи, убодине у пределу леве бочне стране грудног коша, која је имала канал у коме је убодена слезина, убодине у левом слабинском пределу, која је имала канал у коме су просечени леђни мишићи, убодине на надланеној страни десне подлактице, секотине на доњем чланку палца леве шаке, секотине на надланеној страни десне подлактице, 5 секотина у пределу врата од чега 3 на предњој страни и 2 на задњој страни врата, од којих је секотином у средишњем делу предње стране врата пресечен предњи зид душника, а код осталих секотина су пресечени површни мишићи ове регије тела, при чему је смрт наступила услед искрвављења из просеченог срца и усходног дела аорте,

- чиме је извршио кривично дело убиство из чл. 113. Кривичног законика.

Суд оптуженог Станковић Милана за извршено кривично дело, применом члана 45., 54. и 63. Кривичног Законика

О СУЂУЈЕ

На КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 13 (ТРИНАЕСТ) ГОДИНА, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 02.06.2017. године, који може трајати до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

Оптужени Станковић Милан се на основу члана 264. став 4. ЗКП ослобађа плаћања трошкова кривичног поступка у целости, јер би њиховим плаћањем било доведено у питање његово издржавање.

Образложење

Више јавно тужилаштво у Београду оптужнициом КТО. бр. 312/17 од 08.11.2017. године оптужило је Станковић Милана [REDACTED] извршио кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1. КЗ, при којој оптужници је током поступка и у завршној речи остало заменик ВЈТ у Београд [REDACTED]а предлогом да суд оптуженог за извршено кривично дело огласи кривим и изрекне му највећу запрећену затворску казну предвиђену позитивним прописима.

По одржаном главном претресу, суд је у доказном поступку непосредно испитао сведоце [REDACTED] вештаке др. Бранка Мандића и др. Ивицу Милосављевића и извршио увид у писмене доказе: службену белешку ПУ за град Београд, УКП, Одељења за увиђајно - оперативне послове КУ бр. 9100/17 од 01.06.2017. године о затеченом телу покојне, извештај о интервенцији ПУ за град Београд, ПС Раковица од 31.05.2017. године, извештај о форензичком прегледу лица места ПУ за град Београд, УКП, КТ 100-1270/17 од 01.06.2017. године, записник о претресању стана и других просторија ПУ Пирот ПУ бр. 458/17 од 01.06.2017. године, потврду о уласку у стан и друге просторије ПУ Пирот ПУ бр. 458/17 од 01.06.2017. године, криминалистичко - техничку документацију ПУ Пирот Књ. ув. 245/17 од 01.06.2017. године ствари пронађених у торби оптуженог, криминалистичко - техничку документацију ПУ Пирот Књ. ув. 245/17 од 01.06.2017. године предмета пронађених приликом личног прегледа оптуженог, криминалистичко - техничку документацију ПУ Пирот Књ. ув. 245/17 од 01.06.2017. године, Кт. фотографисање стана [REDACTED] и ствари које припадају оптуженом, ЦД на којем је наснимљена криминалистичко - техничка документација ПУ Пирот, записник о увиђају КТИ бр. 208/17 од 02.06.2017. године, извештај о форензичком прегледу лица места УКП, ПС Барајево КТ 112-77/2017 од 05.06.2017. године, налаз и мишљење комисије вештака др Бранка Мандића и др Милене Станковић од 16.07.2017. године, обдукциони записник С бр. 96/17 од 01.06.2017. године, налаз и мишљење ДНК Центра за генетику од 11.08.2017. године, налаз и мишљење вештака др Ивице Милосављевића од 18.08.2017. године и од 06.11.2017. године, допунско вештачење др Бранка Мандића и др Милене Станковић од 23.04.2018. године, у извештај Центра за социјални рад у Београду, Одељење Раковица од 14.09.2018. године са прилогом, у извештај ПС Раковица од 01.10.2018. године, у извештај Специјалне затворске болнице у Београду од 02.10.2018. године са прилозима и извештај из КЕ за оптуженог, па је узвеши у обзор и одбрану оптуженог, на основу савесне оцене сваког доказа појединачно и у вези са осталим доказима, извео закључак да је опт. Станковић Милан извршио кривично дело убиство из члана 113. КЗ, тако што је дана 30.05.2017. године, од 19,00 часова до 19,30 часова, [REDACTED] / дневном боравку, са умишљајем, у стању битно смањене урачунљивости, када је његова способност да схвати значај свог дела и могућност да управља поступцима била битно смањена услед повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта беса високог интензитета, у стању алкохолне опијености и под дејством марихуане, због чега је дошао у стање јаке раздражености које је сам изазвао својом кривицом, лишио живота своју мајку [REDACTED] ко што ју је најпре више пута ударио шаком стиснутом у пешицу и шутирао у пределу главе и тела, наневши јој повреде у виду: огуњотине у пределу чела, крвне подливе у пределу десне слепоочнице, десног предушног и јагодичног предела лица, леве половине грудног предела, доње половине десне бочне стране грудног коша и леве надланице, нагњечине коже у пределу леве слепоочнице,

левог подочног и јагодичног предела лица, носне пирамиде, предње стране десног рамена и левог поддојкиног предела и нагњечине коже у пределу лсве и десне подлактице, као и преломе IX-XII десног ребра, након чега јој је кухињским ножем дужине 28 цм, а дужине сечива око 15 цм, задао више убода и секотина у пределу тела и врата у виду: убодине у левој половини грудног предела у чијем каналу су пресечени зид усходног дела аорте и предњи зид десне коморе срца, убодине у пределу доњег спољашњег квадранта леве дојке у чијем каналу је просечен предњи зид леве коморе срца, убодине у левом подназушном пределу у чијем каналу је убоден горњи режањ левог плућног крила, убодине у пределу леве половине грудног коша и канал у коме је убоден горњи режањ левог плућног крила, убодине у левом подназушном пределу, 3 убодине у пределу леве половине предње стране грудног коша у чијим каналима су повређени грудни мишићи, убодине у пределу леве бочне стране грудног коша, која је имала канал у коме је убодена слезина, убодине у левом слабинском пределу, која је имала канал у коме су просечени леђни мишићи, убодине на надланеној страни десне подлактице, секотине на доњем чланку палца леве шаке, секотине на надланеној страни десне подлактице, 5 секотина у пределу врата од чега 3 на предњој страни и 2 на задњој страни врата, од којих је секотином у средишњем делу предње стране врата пресечен предњи зид душника, а код осталих секотина су пресечени површини мишићи ове регије тела, при чему је смрт наступила услед искрављења из пресеченог срца и усходног дела аорте, за које дело га је суд огласио кривим и осудио на казну затвора на начин као у изреци пресуде.

У поступку пред тужиоцем оптужени **Станковић Милан** се бранио ћутањем, наводећи да је попио велику количину лекова и да није способан да износи одбрану и одговара на питања, а на главном претресу је навео да је дужи низ година имао лоше односе са својом покојном мајком, односно након смрти његовог оца који је умро 06.05.1999. године када се он у оставинској расправи, месец-два пре пунолетства, одрекао свега у корист мајке, рачунајући да ће наставити да живе као што су и раније живели. Навео је да су већ након три месеца почели проблеми, да је она почела чудно да се понаша, одсуствовала од куће по месец-два, почела да има мушки пријатеље, лутала парком и упознавала разне људе којима се жалила да је он малтретира и да нема где да оде јер је он не пушта у стан, па су је они одводили код себе кући где је спавала и јела, а када би је питао где иде и како да је нађе ако му затреба, ништа му није говорила. Кад је постао пунолетан почeo је да ради и зарађује, плаћао је рачуне, а њу није интересовало шта ради и да ли има шта да се једе у кући, нити је бринула о њему, а није је било брига ни да ли су рачуни плаћени, иако је и даље примала очеву пензију. Иначе, док је био жив његов отац је био строг, али и стуб породице и издржавао их је, а она је била домаћица и никада није радила тако да није имала пријатеље. Мисли да се тако понашала на наговор свог пријатеља који се представљао као [REDACTED] и да су хтели да га лише пословне способности да не би имао права на стан, мада се он сам одрекао тог права, али они нису хтели ни да он живи ту. Такође је навео и да се она, још док му је отац био жив, лечила амбулатно у „Др. Лазаревић“ и у Падинској Скели код доктора [REDACTED] и да је у току 2002. године два месеца одсуствовала од куће, а када се једном приликом вратио с посла, затекао је откључан стан, па је ушао унутра и видео је како лежи на кревету са обријаном главом и фластером на глави, рекавши му да је имала операцију и да се радило о тумору, а лекари су му касније рекли да се радило о меком ткиву и да није било потребе да се обрије цела глава, али да је она то тражила. Након неког времена је против њега покренут кривични поступак по њеној пријави да јој је нанео тешку телесну повреду у вези тога што је оперисала, а он није могао да докаже да јој он то није урадио, јер је био млад и није знао како да се брани, па је само на основу медицинске документације осуђен на 6 месеци затвора и изречена му је мера безбедности

обавезног психијатријског лечења, која је трајала још пет месеци након што је издржао казну затвора, с тим што у том периоду није примао лекове јер су лекари видели о чему се ради и били су на његовој страни, као и социјални радници. Када је изашао из затвора све се наставило, тако што га је мајка сваки дан по неколико пута пријављивала у ПС Раковица и полиција је долазила све док нису схватили о чему се ради, а онда јој је лично командир полиције Нешковић Слободан запретио да ће против ње поднети кривичну пријаву због лажног пријављивања и да ће је новчано казнити, а такође и остали полицајци који су излазили на интервенцију. Навео је да је укупно још 4 пута осуђен за насиље у породици над њом и да је све казне издржао закључно са 2007. годином, иако никада није подигао руку на њу, нити јој је икада нанео неку повреду, али се она увек представљала као жртва, њој се веровало и била је спремна на све, а он није имао могућности да се одбрани, јер је био оквалификован као насиљник који напада своју мајку. Током 2005. године упознао је супругу, са којом је почeo да се забавља и која је била упућена у сва дешавања, чак су она и њена мајка сведочиле у његову корист, али је ипак након два месеца приведен на издржавање казне. Те године се и одселио из стана јер је схватио да је ситуација неподношљива, али је његова мајка сазнала где живе, прогањала их, позивала телефоном, претила им, вређала његову супругу, називала је погрдним речима, ишла за њом по продавницама и говорила јој да је курва, а такође и њену родбину и све их вређала и уходила, а тако се понашала и према његовим ранијим девојкама и према његовим другарима, које није вређала, али се стално бунила што долазе. Такође, док му се дете није родило, клела га је и говорила дабогда да га никада не поведе за руку, а након што се родио први пут га је видела после две године, када га је одвео на њен захтев, али се према њему није лоше понашала и играла се са њим. Због таквог лонашања су је сви од родбине избегавали и са њима није имала никакав однос, из ког разлога нико није хтео да је сахрани, нити да дође на њену идентификацију, па је то морала да уради његова супруга Тамара.

Навео је да су децембра 2013. године он и његова супруга остали без посла, јер је фирма у којој су радили пропала, па како више нису могли да плаћају стан договорили су се да оду да живе [REDACTED] и њеног деде, где су живели до јануара или фебруара 2016. године, када његова супруга више није могла да живи тамо па се вратила са дететом у стан код своје мајке док прође зима, а он је остао у кући њеног деде, међутим убрзо је ту дошао отац његове супруге са својим пасторком и псом, па је постало неподношљиво јер се са њима није слагао и на крају је дошло до сукоба између њега и пасторка њеног оца, након чега он буквально није имао где да оде. У међувремену се запослио, али је остао и без тог посла, а на крају се запослио у фабрици чарапа у близини те куће у [REDACTED]. Навео је да се све то дешавало половином децембра 2016. године и пошто је био очајан, паљо му је на памет да покуша да се помири са мајком, па је крајем 2016. године, два-три дана пре Нове године, отишао код мајке у стан, али она није хтела да му отвори, а сутрадан му је послала поруку и питала га зашто је долазио, након чега је поново отишао код ње. Тада му је отворила врата и пустила га у стан, причали су обое са задршком, а за Нову годину му је послала поруку и питала га да ли може да доведе сина Косту код ње, са чим се сложила његова супруга али само под условом да се не одваја од њега. 1. јануара је одвео сина и питao је да ли може да борави у стану и да плаћа рачуне, што му она није дозволила, па је дете вратио код супруге и отишао да преспава у мотелу, јер је била страшна зима. Иако је примио плату, када је платио све обавезе, остало му је 1.000,00 динара у цепу, а био је Бадњи дан и веома хладно, па је позвао мајку и замолио је да борави код ње, што му она поново није дозволила, након чега је у више наврата молио да га пусти јер је био у тешкој финансијској ситуацији, чак је и отишао на врата, звонио али му нико није отварао, а на крају му је дозволила да борави код ње, па је

недељу дана био у стану, отприлике од 23.05.2017. године све до критичног догађаја. У међувремену му је у више наврата слала поруке да одведе сина код ње, инсистирала да нема потребе да иде у вртић и да може она да га чува, а када га не би довео дешавало се да га позивају из ПС Раковица да га је пријавила да је разбио телевизор и слично, па је давао и изјаву код тужиоца у Другом ОЈТ.

Критичног дана је радио у првој смени, од 06,00 до 14,00 часова, а након посла, исцрпљен и уморан, сео је на пиће са [REDACTED] опио 7-8 пива и попушио један цоинт марихуане, након чега је позвао мајку да је пита да ли је кући и да ли може да дође, јер му није давала кључ од стана. У стан је отишао између 16,00 и 16,30 часова, зна да је дан био леп и да је са мајком успео нормално да разговара, без тензије, па га је питала да ли је гладан, а он је рекао да није, али је питао да ли има нешто да се попије, на шта му је она дала флашу у којој је било око пола литре ракије. Он је сву ракију попио, пушио је и цигарете, а све то га је ухватило, али су и даље причали најнормалније, гледали су ТВ, а онда га је она питала да доведе сина код ње, на шта јој је он рекао да не може јер је дете имало богиње и било му је лоше. Након тога ју је нормалним тоном питао шта планира са станом, а она је на то жустро реаговала, скочила је са столице и држко високим тоном му рекла „стан је продат, боли ме пичка за твоју жену курву и твоје дете копиле”, након чега се он више не сећа шта се десило, а прво што је видео је како она лежи у локви крви потрбушке у дневној соби. Није ништа предузео осим што је позвао супругу телефоном и рекао јој шта је урадио. Видео је крвав нож, али није могао да се сести да је било шта радио са њим, па га је узео и ставио у своју торбу, где је ставио и две флаше алкохола, Горки лист и још неку ракију, а затим је узео и торбу са својим стварима и затворио стан, не размишљајући ни о чему, а видео је да она не даје знаке живота. После тога је отишао код супруге, без представе о времену, а када му је отворила врата и питала га да ли је нормалан и да ли зна колико је сати, рекао јој је да хоће да види дете и њу, ушао је унутра, пољубио дете које је било будно и њу, а као кроз маглу се сећа да је супруги дао неки новац и да му је она рекла да иде да одспава и да ће се сутра чути, јер вероватно сећем положају, а када се пробудио око 3 ујутру, сачекао први аутобус за град и отишао с [REDACTED] с тим што је уснут бацио нож у шипражју. Када је отишао код друга није му рекао шта је урадио, а он му је рекао да изгледа исцрпљено и да треба да одспава, па је остао у његовом стану, а он је отишао на посао. Наредног дана је такође остао у његовом стану, а друг је изашао с поса и рекао му да га тражи полиција, да знају шта је урадио и да су дошли код њега на посао, на шта му је он одговорио да се слободно врати на посао и да ће сам отићи у полицију преко пута његове зграде, а када је он отишао, хтео је себи да одузме живот, тако што је нашао неке лекове које он користи за епилепсију- Ксалол и понео их са собом, а претходно је у стану попио целу флашу Горког листа и понео још једну флашу алкохолоног пића, након чега је отишао до места у близини његове зграде, замолио неког момка и девојку да му дају телефон да се послужи, позвао супругу, рекао јој да му чува дете и спустио слушалицу, а затим попио кутију Ксалола, попушио цоинт, почeo да пије то алкохолно пиће и запалио цигарету и више сеничега не сећа. Наредно чега се сећа је да се пробудио у полицији [REDACTED] да су дошла нека два инспектора из [REDACTED] су га повели пре [REDACTED] и тали где је нож, па их је одвео и показао им, те су га нашли у шипражју и одвели код тужиоца, али је био у таквом стању да је

само успео да да основне податке о себи и због тога није износио одбрану. Зна да су му лекари у притвору дали неке инјекције и да се пробудио везан, а не зна колико дugo је био у таквом стању. Тек касније је сазнао да се налази на Е одељењу на психијатрији. Додао је да се каје и да није хтео то да учини, као и да му је жао.

У току поступка суд је испитао сведоке на околност међусобних односа између оптуженог и његове покојне мајке, па је [REDACTED] јавила да није непосредни очевидац догађаја, а да је у браку са оптуженим од 2008. године, да имају малолетног сина од 3 године, с тим што од јануара 2016. године не живе заједно, иако формално нису разведени, али су остали у свакодневном контакту. Навела је да оптужени према њој и детету никада није био насиљан, али да су се свакодневно свађали и да га је због тога напустила. Навела је и да су се критичног дана више пута чули телефоном, јер им је син имао богиње, а зна да је после посла отишао код мајке и требало је да дође код ње до 18,30 часова да обиђе дете. Чули су се телефоном око 17,00-17,30 часова када је он је већ био припит, па је она инсистирала да дође код њих, јер је знала да се не слаже добро са својом мајком, поготово када је у припитом стању, а он јој је одговорио да ће кренути за 5 минута која су трајала до 22,00 часова када су се последњи пут чули и тада је више пута понављао: „Ја сам убио [REDACTED] јеш више имати проблем ни са њом, ни са мном, сад ћу да убијем и себе, чувајте се, чувај ми дете“ и извињавао се што је све упропастио, а она је претпоставила да је баш пијан, јер није први пут говорио такве ствари. Следећег јутра око 06,00 сати га је позвала да би се договорили око виђања детета јер је мислила да је стигао на посао, али му је телефон био недоступан, па је претпоставила да се напио и да спава, а да није отишао на посао. У току дана је више пута покушавала да га добије, али му је цео дан телефон био недоступан, што јој је било чудно, па је отишла у полицију и обавестила их о томе што јој је говорио, након чега су је по пријави позвали око 19,00 часова [REDACTED] са патролом је отишла у стан у [REDACTED] су полицајци најпре звонили на врата али како нико није отварао, ухватили су се за кваку и видели да је брава откључана, па су ушли унутра и саопштили јој да је покојна пронађена у локви крви. Навела је и да ју је оптужени дана 01.06.2017. године позвао са непознатог броја и рекао јој да се чува и да чува дете, па је и о томе обавестила полицију. Такође је навела да она са покојном уопште није била у контакту, јер је она узнемиравала њену породицу телефоном, долазила је и на врата, претила јој, а једном приликом је њиховог малолетног сина отргла са љуљашке и повукла га за руку, након чега је она звала полицију и тражила забрану приласка, с тим што јој нису усвојили захтев и усмено су јој рекли да мора још неки пут то да уради да би добила забрану приласка, након чега је она побегла и више се такви инциденти нису дешавали. Иначе, такви односи су трајали од почетка њене везе са оптуженим, када је одлазила код њега, она је стајала испред његове собе и свашта јој говорила, вређала је, звала телефоном, узнемиравала њене родитеље, брата, пријатеље, комшију, правила хаос, што је трајало све време њихове везе, ванбрачне заједнице и брака, па је од 2008. године када су се преселили, оптужени одлучио да прекине сваки контакт са њом, што она није прихватала, па је звала њене рођаке и родитеље да би добила податке о њему, а они су јој говорили да га пусти на мир, да живи свој живот и да се склони од њега ако је тако лош као што је свима говорила. Када се породила дошла је до њеног броја и слала јој поруке како је он лош, како ће тући и њу и дете, а када јој је одговорила да је никада није тукао, нити зна да је према некоме био насиљан, она је кренула да је вређа, а када су прекинули брачну заједницу, сазнала је где живи и од тада је прогањала и по комшију се распитивала о њој и детету. Док је оптужени био у притвору, када је узимала дозволе за посету, вређала ју је у писарници суда, а оптужени је тражио од суда да јој забрани да га посећује у притвору, а на том суђењу су сведочиле она и њена мајка. Појаснила је да су

односи између оптуженог и његове покојне мајке били компликовани и да је од њега сазнала да су проблеми кренули од смрти његовог оца 1999. године, а да је он сматрао да је све то због стана из кога је хтела да га избаци, иако он никада није имао намеру њу да избаци из стана, нити су они становали код ње, већ су били подстанари. Са стране посматрано, она је схватила као да га је покојна мајка прогањала, а познато јој је и да су против њега вођени кривични поступци због насиља у породици над њом, али сматра да су то биле неосноване пријаве, јер се дешавало док су још били у вези, да он буде са њом у соби или да уопште није у стану, а да му она поднесе пријаву да је вршио насиље над њом, због чега је и осуђен 2005. године на 14 месеци затвора и 2007. године на 6 месеци затвора, а месец дана је био и у Падинској скели због прекршаја, па се због тога он склањао од ње, али га је она и даље прогањала. Када су се растали оптужени је запао у тежак период, јер је остао без ичега и није имао где да живи, а од плате коју је зарадивао није могао да плати стан, па је био принуђен да се врати код мајке и да покуша да обнови контакт са њом, а она је тражила да њихов син борави код ње, што она није дозвољавала, али му је допуштала да га води искључиво када је и он присутан, па је тако у јануару месецу био два дана код ње, када је пустила и дете да иде са њим, након чега јој је он рекао да не може са њом и отишao је, а након тога је у мају месецу провео код ње неколико дана до критичног догађаја када је и дете водио са собом, а жалио јој се да она врши невероватан притисак на њега, да га врећа, да врећа дете и говори му да иде, мада никада није очекивала да се може нешто овако десити, нити му је поверила када је позвао и рекао шта је урадио. Навела је да је оптужени повремено узимао марихуану, нарочито у периоду пре критичног догађаја, као и да је пио, нарочито од када се дете родило, али не превише и да је тада волео да се свађа, али да није био агресиван и да је једини случај за који зна да је био насилан када је у децембру 2016. године у кући њеног деде [REDACTED] сину њене маћехе поломио руку тако што га је ударио металном шилком и поломио му раме, иако јој није познато како је дошло до сукоба, али зна су се међусобно провоцирали и да су у том периоду живели у истој кући. Такође је навела да је морала да сакрани и идентификује покојну, јер нико од њене фамилије није желео то да уради.

[REDACTED] у свом исказу навела да [REDACTED] је била комшиница, а да она живи у стану [REDACTED] где се доселила у јуну 2001. године, као и да са покојном никада није имала ближе контакте, осим на „добар дан“ када се сретну на степеништу зграде, а да њеног сина, овде оптуженог малтене није виђала, нити је он према њој никада био насилен и да с њим није имала никаквих проблема, с тим што је у току [REDACTED] године чула њихове свађе, расправу, буку и галаму, па је и полиција интервенисала, али задњих неколико година ништа слично није чула. Изјавила је да нема непосредних сазнања у вези критичног догађаја и да тог дана није чула никакву буку из тог стана, осим што је у периоду од око 19,00-19,30 часова, док се туширала у купатилу, чула женски глас, за који мисли да је био глас покојне, који је рекао „да добро да се и ти једном опаметиш“, али мирним тоном, без буке, галаме или свађе, тако да се изненадила када је сутрадан затекла полицијце и када је чула да је комшиница убијена.

[REDACTED] је такође навела да нема непосредних сазнања у вези критичног догађаја, а да се са породицом у зграду доселила 1995/1996 и да су са породицом покојне као прве комшије били у добрим односима, али су исти захладнели када су схватили да покојна и њен муж имају психичке проблеме и да се чудно понашају, па иако се никада нису посвађали, удаљили су се и избегавали контакте са њима. Навела је да је покојна напала њеног супруга да јој је померао антenu, иако он то није могао јер је имао тешку повреду и био је срчани болесник, па није могао да се пење на кров, а тада је претила њеним сином [REDACTED] да ће, нису имали веће проблеме са покојном, осим

што је умела да реагује и прекори, али више њеном супругу него њој. Раније, док је оптужени живео са покојном чула се свађа и често је долазила полиција на њихова врата, а у тим приликама су обоје викали, дешавало се и да је покојна лупала на врата и често позивала полицију, а такође и да је полиција долазила код њих да се распитује, иако њој није познато шта се тамо дешавало, а покојна јој се никада није жалила, мада је и она избегавала контакт са њом. Навела је да са оптуженим никада није имала проблема, да је био и више него уљудан, да једно време није ни живео ту и да га није виђала, али да је у задњих неколико месеци пре критичног догађаја често долазио, сам или са дететом и да га је пар пута виђала и са покојном када су се враћали из продавнице, као и да у том периоду није чула свађе и расправе између њих.

Суд је током поступка прихватио и предлог одбране за саслушање **сведока [REDACTED]**, који је навео да ради у Центру за социјални рад, Одељење [REDACTED] о дипломирани социјални радник, да је водитељ случаја месне заједнице [REDACTED] поступао у односу на оптуженог и његову мајку у току 2004. године, а након тога тек 2016. године и да у међувремену нису биле никакве пријаве са њихове стране. Навео је да је тада полиција П[REDACTED] обавестила Центар за социјални рад да је оптужени узео кључеве од стана и да је тражио да се стан препиши његовом малолетном сину, а да је то покојна пријавила полицији, па их је обоје позвао на разговор. У то време – јула 2016. године она га је свакодневно звала телефоном и жалила се да оптужени долази у стан, због чега ју је упућивао на полицију и тужилаштво, да покрене неки поступак и да му не дозвољава да улази у стан, по могућству да се пресели у други стан, а обавестила га је да је променила браву и да није у могућности да се пресели на другу адресу. Након тога није било пријава за физичко насиље, али му се покојна жалила да ју је оптужени врећао, псовао, да је тражио новац, да је ломио телевизор и по кући, а наредна пријава је била од 17.04.2017. године када га је полиција обавестила да је покојна пријавила оптуженог за изнуду од 20.000,00 динара, односно да је тражио од ње тај новац, а да она није хтела да му да, те је дошло до вербалне свађе, тако што ју је врећао, али није пријавила да је било физичког насиља. Тада их је поново позвао у Центар и оптужени је изјавио да се не сећа када је видео своју мајку, да јој никакве паре није тражио, а да је она болесна, да прати његову породицу, да их узнемира, да је покушавала његовом детету да да новац, што он није дозволио, као и да се том приликом оптужени изнервирао јер је она донела неку свећу и запалила да би он говорио истину, након чега је демонстративно изашао и рекао да неће са таквом особом да прича, а и он јој је рекао да угаси свећу и да је склони јер није у цркви. Покојна је том приликом остала при наводима да јој је оптужени тражио 20.000,00 динара због дроге и навела да се дрогира, али није хтела кривично да га гони, јер јој је син. Такође је навео да је имала позитиван став према оптуженом, да му је рекла да се оженио, али да јој нису дозволили да иде на свадбу, да је почeo да ради и очекивала је да ће променити понашање, а била је одушевљена што је добио дете које је хтела да виђа и да му да новац. Није имао податке о томе да ли је покојна боловала од неке психичке болести, а стекао је утисак да се ради о необразованој жени која је веровала у враџбине, јер је стално истицала да јој је неко нешто ставио, помињала је неко проклество, бели лук и палила свећу, али је имала реалну представу о времену и простору. У неку руку је била и досадна, јер га је током 2016. и 2017. године више пута позивала телефоном и интересовала се да ли је донета мера забране приласка из тужилаштва по пријавама које је слала полицији, а која је донета тек након критичног догађаја када је у току јуна 2017. године почeo да се примењује Закон о насиљу у породици. Поред тога је и пар пута долазила код њега, што није било необичајено јер је тражила помоћ због ситуације са оптуженим и тада се жалила на увреде које јој је упућивао, на његов речник, да јој је

тражио новац и да препише стан његовом детету. Познато му је да су породични односи између покојне и оптуженог били дубоко поремећени, а да је до проблема дошло након што је преминуо отац оптуженог, када су се из Падинске Скеле преселили [REDACTED]. 03. или 2004. године, након чега се 12 година нису појављивали у Центру за социјални рад. Од покојне и стрица оптуженог је дошао до сазнања да је оптужени као дете био деструктиван, хиперактиван и агресиван, као и да је и од стрица који је тада имао преко 80 година, тражио новац. Такође је навео да оптужени никада није писмено пријавио покојну, али га је у два - три наврата звао на мобилни и говорио му како га је она пријављивала, а једном га је позвао и пожалио му се да се покојна налази у паркићу где су му се налазили супруга и дете и да их узнемира, након чега је он њу позвао и рекао јој да се склони и не приближава се оптуженом и његовој породици. Оптуженог је такође више пута упозоравао да не одлази до мајке и да је не узнемира, с тим што он то није проверавао, али је виђао оптуженог у крају, иако му није познато да ли је долазио до стана или је само пролазио, чак му је предлагао и да дође код њега да га опсервира и питао га је у каквим је односима са супругом, јер му се покојна у задњем разговору пожалила да је чула да се разводи и била је забринута због тога, али он му то није дозволио. Навео је да и поред свега, није могао ни да претпостави да ће до овога доћи.

У вези предметног дела, суд је извео и више писмених доказа, па је суд најпре извршио увид у извештај о интервенцији ПС Раковица од 31.05.2017. године из кога произилази да је у њихове просторије око 19,30 часова приступил [REDACTED] да је пријавила да је њен супрут позвао телефоном и рекао јој да је убио своју мајку и да ће убити себе, па су заједно са њом отишли у [REDACTED] звонили и лупали на врата стана бр. [REDACTED] на трећем спрату, али да се нико није одазивао, након чега су ушли у стан који је био откључан, а врата затворена, и у дневном боравку пронашли леш старије женске особе окренуте лицем према земљи, у локви крви, као и да у стану није било никог, а да нису приметили трагове преметачине, нити обијања на улазним вратима, па је на лице места изашла хитна помоћ и констатовала смрт. Након тога је на лице места изашла увиђајна екипа која је утврдила да није било насиљног уласка у стан, а да покојна има неколико убода по телу и да је преклана, па је на лице места дошао санитет који је тело одвео на ВМА и увиђај је завршен у 22,40 часова.

Увидом у извештај о форензичком прегледу лица места ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику број КТ 100-1270/2017 од 01.06.2017. године утврђује се да је дана 31.05.2017. године, у периоду од 20,00 до 23,50 часова обављен увиђај на адреси [REDACTED] ограђивање, склицирање и видео снимање и да су том приликом пронађени трагови: Траг бр. 1 - пок. [REDACTED] затечена на поду трпезарије у лежећем положају окренута лицем ка поду, са ранама у пределу левог грудног и вратног дела; Траг бр. 2 - траг газеће површине обуће црвене боје налик на крв, затечен на поду у пределу левог стопала покојне; Траг бр. 3 - траг газеће површине обуће црвене боје налик на крв, затечен на поду у пределу левог стопала покојне; Траг бр. 4 - прамен косе, затечен на поду лево од тела покојне; Траг бр. 5 - траг црвене боје налик на крв у виду локве, затечен испод тела покојне; Траг бр. 6 - прамен косе затечен на кревету изнад тела покојне; Траг бр. 7 - кухињски нож првено беле дршке, затечен на кревету десно од тела покојне, дужине 16цм, од чега је сечиво дужине 7цм и ширине 1цм; Траг бр. 8 - траг црвене боје налик на крв у виду капи, затечен на поду спаваће собе; Траг бр. 9 - траг црвене боје налик на крв у виду капи, затечен на поду купатила испред ВЦ шоље; Траг бр. 10 - траг црвене боје налик на крв у виду капи затечен на поду купатила испред лавабо; Траг бр. 11 - брис на стерилном штапићу, узет са жеснког сата затеченог на поду лево од тела покојне и Траг бр. 12 -

неспорна крв узета са ране покојне, с тим што су улазна врата стана затечена откључана, без кључева у бравама, те да су лице места, наведени трагови и положај тела покојне фиксирали фотографисањем у затеченом стању, да су трагови достављени ОКТ на даљу обраду, а да је возилом санитета тело покојне превежено на ВМА ради обдукције.

Из записника о увиђају ВЈТ у Београду КТИ. бр. 208/17 од 02.06.2017. године утврђује се да је исти обављен у периоду од 20,00 до 22,00 часова у присуству заменика ВЈТ у Београду, овлашћеног службеног лица ПУ за град Београд, УКП, Осмо одељење, криминалистичког техничара УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику и овлашћеног службеног лица ПУ за град Београд, ПС Раковица, а у вези пријаве да је дана 31.05.2017. године у Београду у [REDACTED] од стране полицијских службеника ПС Раковица затечено мртво женско лице [REDACTED]

[REDACTED] да је тело затечено у соби за дневни боравак, десно од улазних врата, на поду испод троседа и трпезаријског стола, у лежећем положају, окренута на stomak, лева рука савијена у лакту и шаком испод груди, а десна рука подигнута у висини рамена и ослоњена главом о десну мишицу, опружених ногу, да је од одеће на себи имала белу пругасту мајицу и панталоне плаве боје, без чарапа на ногама, као и да је спољним прегледом леша затечено више убодних рана у пределу леве стране врата, леве стране груди и леве стране препоне, нанетих оштрим предметом, а да су у пределу горњег дела тела и главе затечени трагови крви, као и испод тела, на поду, на месту где је затечена како лежи, затечена већа локва крви, па су описаны пронађени трагови, а лице места, пронађени трагови и положај тела покојне су фиксирали и фотографисани у затеченом стању, па је присутни тужилац наложио и издао наредбу да се лице места са свим затеченим траговима фотографише, да се сачини скица лица места и криминалистично - техничка обрада, а да се тело покојне превезе на ВМА ради обдукције, да се изузме одећа и ДНК трагови и да се обаве вештачења.

Из записника о претресању стана и других просторија ПУ Пирот ПУ. бр. 458/17 од 01.06.2017. године утврђује се да су службена лица ПУ Пирот дана 01.06. 2017. године у периоду од 20,10 до 20,40 часова обавила претрес стана [REDACTED]

[REDACTED] наредбе суда и без присуства сведока, а уз сагласност држаоца стана и да су том приликом на сточићу дневне собе пронађени: сецкани дуван са машиницом за мотање цигарета, слушалице за телефон беле боје, картонска кутија са филтерима за цигарете, делови расклопљеног телефона марке ХТЦ, на кревету у дневној соби: пешкир розе боје и мајица црвене боје са натписом Progresive, а на поду дневне собе путна торба зелене дречаве боје и шаром црвеном и жутом у којој се налазе личне ствари власништва [REDACTED] а из потврде о уласку у стан и друге просторије ПУ Пирот, УКП, ПУ. бр. 458/17 да су дана 01.06.2017. године у 20,10 часова овлашћена службена лица ушла у стан и друге просторије стана [REDACTED]

[REDACTED] на основу његове сагласности, у смислу члана 158. став 1. тачка 1. ЗКП.

Увидом у криминалистичко-техничку документацију ПУ Пирот Књ. ув. бр. 245/17 од 01.06.2017. године са укупно 23 фотографија, утврђује се да је обављено КТ фотографисање ствари пронађених у торби опт. Станковић Милана, међу којима су била лична документа онгуженог, личне ствари, цигарете, новац, 2 флаше пића, ручна торбица, качket и један нож, а увидом у још једну криминалистичко-техничку документацију ПУ Пирот Књ. ув. бр. 245/17 од 01.06.2017. године са 4 фотографије, утврђује се да је обављено КТ фотографисање предмета пронађених приликом личног прегледа опт. Станковић Милана и то један ПВЦ пакетић са зеленом биљном материјом, тежине 0,55

грама и део ручно прављене цигарете тежине 0,34 грама, као и две златне минђуше тежине 1,87 грама. Такође, увидом у криминалистичко-техничку документацију ПУ Пирот Књ. ув. бр. 245/17 од 01.06.2017. године са 2 фотографије, утврђује се да је обављено КТ фотографисање порука на телефону [REDACTED] размењених са опт. Станковић Миланом, док се увидом у криминалистичко-техничку документацију ПУ Пирот Књ. ув. бр. 245/17 од 01.06.2017. године са укупно 14 фотографија утврђује се да је обављено КТ фотографисање стана [REDACTED] и ствари које припадају опт. Станковић Милану.

Из отпусне листе са епикризом Опште болнице [REDACTED] Службе за интерну медицину од 02.06.2017. године утврђује се да је дана 01.06.2017. године оптужени хоспитализован и да је био сомнолентан, некомуникативан, након узимања таблета Ксалол и алкохола и да је довежен у пратњи полиције, а да је нађен на терену од стране МУП, под нејасним околностима.

Из извештаја о форензичком прегледу лица места ПУ за град Београд, ПС Барајево број КТ 112-77/2017 од 05.06.2017. године утврђује се да је дана 02.06.2017. године од стране криминалистичког техничара обављено КТ преузимање [REDACTED] пронађеног кухињског ножа дужине око 28 цм, од чега је дужина сечива око 15 цм, са дрвеном дршком, пронађеног на око 5 метара од малог терена за кошарку, од левог коша гледајући од улице, који је фиксиран фотографисањем размерно, а који је претходно пронађен на наведеном месту од стране радника Трећег одељења УКП.

Из вештачења ДНК Центра за генетику лабораторијске ознаке 17.1782 од 11.08.2017. године утврђује се да је достављен букални брис оптуженог и неспоран узорак крви покојне, као и нож пронађен [REDACTED] је након обављеног упоређивања трагова дато мишљење да је [REDACTED] биолошког трага са сечива ножа, а да се са изузетно великим сигурношћу може тврдити да су Станковић Милан [REDACTED] и [REDACTED] биолошког трага са дршке ножа.

Из обдукционог записника Одељења за судску медицину ИПСМ ВМА С. бр. 96/17 од 01.06.2017. године за пок. [REDACTED] утврђује се да је смрт покојне насиљна и да је наступила услед искривављења усходног дела аорте и убодина срца, при чему је рана у левој половини грудног предела улазни отвор убодине нанешене шиљком и оштрицом замахнутог механичког оруђа која се својим каналом продужава кроз поткожно ткиво, грудне мишиће, мишиће II левог међуребарног простора и II лево ребро, поребрицу, срчану кесу, зид усходног дела аорте и предњи зид десне коморе где се и завршава, а да је правац канала ране од напред пут назад, слева удесно и наниже; да је рана у пределу доњег спољашњег квадранта леве дојке улазни отвор убодине нанешене шиљком и оштицом замахнутог механичког оруђа која се својим каналом продужава кроз поткожно ткиво, грудне мишиће, мишиће IV левог међуребарног простора и IV лево ребро, поребрицу, срчану кесу и предњи зид леве коморе где се и завршава, а да је правац канала ране од напред пут назад, слева удесно и наниже; да је рана у левом потпазушном пределу улазни отвор убодине нанешене шиљком и оштицом замахнутог механичког оруђа која се својим каналом продужава кроз поткожно ткиво, грудне мишиће, мишиће III левог међуребарног простора, поребрицу и горњи режањ левог плућног крила, где се и завршава, а да је правац канала ране од напред пут назад, слева удесно и наниже; да је рана у левој половини предње стране грудног коша улазни отвор убодине нанешене шиљком и оштицом замахнутог механичког оруђа која се својим каналом продужава кроз поткожно ткиво, грудне мишиће, мишиће VI левог међуребарног простора и VII

лево ребро, поребрицу и горњи режањ левог плућног крила, где се и завршава, а да је правац канала ране од напред пут назад, слева удесно и наниже; да је рана у пределу леве бочне стране грудног коша улазни отвор убодине нанешене шиљком и оштрицом замахнутог механичког оруђа која се својим каналом продужава кроз поткојно ткиво, грудне мишиће, мишиће X левог међуребарног простора и XI лево ребро, поребрицу, пречагу, зидну трбушницу и слезину, где се и завршава, а да је правац канала ране од назад пут напред, слева удесно и наниже; да су рана у левом подпазушном пределу, као и ране у пределу леве половине предње стране грудног коша улазни отвори убодина нанешених шиљком и оштицом замахнутог механичког оруђа које се својим каналима продужавају кроз поткојно ткиво и завршавају у ткиву грудних мишића, а да је правац канала ових рана од напред пут назад, слева удесно и наниже; да је рана у левом слабинском пределу улазни отвор убодине нанешене шиљком и оштицом замахнутог механичког оруђа која се својим каналом продужава кроз поткојно ткиво и завршава у ткиву леђних мишића, а да је правац канала ране од назад пут напред, слева удесно и наниже; да је рана на надлансној страни десне подлактице улазни отвор убодине нанешене шиљком и оштицом замахнутог механичког оруђа која се својим каналом продужава кроз поткојно ткиво и завршава у ткиву мишића подлактице, а да је правац канала ране од напред пут назад, слева удесно и навише; да су ране (секотине) у пределу врата настале дејством оштице замахнутог механичког оруђа, а да се дно ових рана налази у површинама мишићима врата, сем код ране описане у пределу предње стране врата, где се у средишњем делу налази попречно пресечен предњи зид душника; да је рана (секотина) на доњем чланку палца леве шаке која захвата целу дебљину нокатне плоче настала дејством оштице замахнутог механичког оруђа, а да се дно ове ране налази у поднокатном поткојном и мишићном ткиву на дубини до 8 mm; да су ране (секотине) на дланеној страни десне подлактице и на надланеној страни палца леве шаке настала дејством оштице замахнутог механичког оруђа, а да се дно ових рана налази у поткојном меком ткиву у дубини од 2 - 3 mm; а да су повреде у виду: огуљотине у пределу чела, крвних подлива у пределу десне слепоочнице, предушног и јагодичног предела лица, леве половине грудног предела, доње половине десне бочне стране грудног коша и леве надланице, нагњечине коже у пределу леве слепоочнице, левог подочног и јагодичног предела лица, носне пирамиде, предње стране десног рамена и левог поддојкиног предела и у пределу леве и десне подлактице, као и преломи IX - XII десног ребра настале вишекратним дејством тупине замахнутог механичког оруђа, а да су у свом скупном дејству представљале тешку телесну повреду и да је смрт убиљачка.

На основу трагова пронађених приликом вршења увиђаја и на основу извршене обдукције, обављено је судско-медицинско вештачење повреда које је покојна задобила, па се **вештачак др Ивица Милосављевић** у свом писаном налазу и мишљењу од 18.08.2017. године изјаснио да је сада пок. [REDACTED] свом стану дана 30/31.05.2017. године задобила већи број убодина (11), нанесених дејством шиљка и оштице механичког оруђа (ножа) и секотина (7) нанесених дејством оштице механичког оруђа (ножа), а да су од свих задобијених убодина само две, услед искрвављења из просечног срца и усходног дела аорте, непосредно довеле до смртног исхода и то убодина у левој половини грудног предела, у чијем каналу су просечени зид почетка усходног дела аорте и предњи зид десне коморе срца и убодина у пределу доњег спољашњег квадранта леве дојке, у чијем каналу је просечен предњи зид леве коморе срца, а да су обе нанесене деловањем шиљка и оштице ножа правцем од напред пут назад, слева удесно и наниже, као и да је деловањем шиљка и оштице ножа са предње стране покојна задобила и убодину у левом подпазушном пределу у чијем је каналу убоден горњи режањ левог плућног крила, са истим правцем деловања шиљка и оштице

ножа, да је убодина у пределу леве половине грудног коша имала канал у коме је убоден горњи режањ левог плућног крила која је нанесена деловањем шиљка и оштрице ножа истим правцем као и све претходно описане ране, да је покојна задобила и убодину у левом подпазушном пределу и три убодине у пределу леве половине предње стране грудног коша у чијим каналима су повређени грудни мишићи и које су нанесене деловањем шиљка и оштрице ножа истим правцем као и све претходно описане ране, да је убодина у пределу леве бочне стране грудног коша имала канал у коме је убодена слезина, а нанесена је деловањем шиљка и оштрице ножа правцем од позади пут напред, слева удесно и наниже, да је убодина у левом слабинском пределу имала канал у коме су слева удесно и наниже, да је убодина на надланеној страни десне подлактице нанесена деловањем шиљка и оштрице ножа правцем од напред пут назад, слева удесно и навише, те да се према локализацији највероватније ради о тзв. слева удесно и навише, да је убодина на надланеној страни десне подлактице, а да је у пределу врата покојна задобила 5 секотина и то 3 на предњој и 2 на задњој страни врата и да осим секотине у средишњем делу предње стране врата код које је пресечен предњи зид душника, код осталих секотина су пресечени површини мишићи ове регије тела. Вештак се изјаснио и да је покојна задобила карактеристичне повреде које су нанете вишекратним дејством тупине замахнутог механичког оруђа, највероватније ударцима шаком стиснутом у песницу или стопалом обувеним у одговарајућу обућу, у виду: огуњотине у пределу чела, крвних подлива у пределу десне слепоочнице, предушног и јагодичног предела лица, леве половине грудног предела, доње половине десне бочне стране грудног коша и леве надланице, нагњечине коже у пределу леве слепоочнице, левог подочног и јагодичног предела лица, носне пирамиде, предње стране десног рамена и левог поддојкиног предела и у пределу леве и десне подлактице, као и прелома IX - XII десног ребра, а да су исте у свом скупном дејству у моменту задобијања представљале тешку телесну повреду. Изјаснио се да је према карактеру, локализацији и тежини повреда врло вероватно да је покојна најпре задобила повреде нанете тупином механичког оруђа (ударцима шаком стиснутом у песницу или стопалом обувеним у одговарајућу обућу), након тога убодине и секотине на предњој (претежно левој) страни тела, а вероватно на крају секотине на задњој страни врата, када је већ била у лежећем положају у коме је затечена, окренута на stomak, са левом руком савијеном у лакту и шаком испод груди, а десном руком подигнутом у висини рамена и ослоњена главом о десну мишицу, опружених ногу, с тим што су убодине у пределу леве бочне стране грудног коша и у левом слабинском пределу могле бити нанете дејством шиљка и оштрице ножа и у случају да се нападач налазио испред, као и да се налазио иза покојне у моменту наношења повреде.

У допунском налазу и мишљењу од 06.11.2017. године исти вештак је остао при датом мишљењу на околност врсте, тежине и механизма настанка повреда, поновио да је према карактеру, локализацији и тежини повреда врло вероватно да је покојна пре смртоносних повреда задобила повреде нанете тупином механичког оруђа (ударцима шаком стиснутом у песницу или стопалом обувеним у одговарајућу обућу) и одбрамбене повреде, а затим убодине и секотине на предњој (претежно левој) страни тела где су и наведене смртоносне убодине и да је вероватно на крају задобила секотине на задњој страни врата, када је већ била у лежећем положају у коме је затечена, окренута на stomak, са левом руком савијеном у лакту и шаком испод груди, а десном руком подигнутом у висини рамена и ослоњена главом о десну мишицу, опружених ногу, те да из свега директно произилази чињеница да је сада покојна [REDACTED] била изложена тешкој душевној патњи и јаким физичким боловима током задобијања свих наведених

повреда пре наступања смртног исхода.

У току истраге обављено је **комисијско психијатријско вештачење оптуженог** од стране судских вештака др. Бранка Мандића и др. Милене Станковић, из чијег налаза и мишљења од 16.07.2017. године произилази да је оптужени особа са емоционално нестабилним поремећајем личности, чије су интелектуалне способности у границама просека и да код њега нису регистровани клинички симптоми алкохолне зависности, токсикоманске зависности од опојних дрога, душевне болести, душевне заосталости, привремене душевне поремећености, нити друге теже душевне поремећености, због чега су закључили да мера безбедности медицинског карактера није идикована, па је суду нису предложили, а с обзиром да се оптужени у току истраге брањио ћутањем навели су да ће се о његовим способностима схватања значаја дела и могућностима управљања поступцима изјаснити након што изнесе одбрану.

Након што је оптужени изнео одбрану, у допунском налазу и мишљењу од 23.04.2018. године исти вештаци остали су при томе да је опт. Станковић Милан особа са емоционално нестабилним поремећајем личности, чије су интелектуалне способности у границама просека и изјаснили се да се у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет налазио у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта беса високог интензитета, као и у стању алкохолне опијености и под дејством психоактивне супстанце марихуане, те да су његове способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима биле битно смањене, а с обзиром да код њега нису регистровали клиничке симптоме алкохолне зависности, токсикоманске зависности од опојних дрога, душевне болести, душевне заосталости, привремене душевне поремећености, нити друге теже душевне поремећености, закључили су да мера безбедности медицинског карактера није идикована и суду је нису предложили.

На главном претресу **вештак др. Бранко Мандић** је остао при основном и допунском комисијском налазу и мишљењу и изјаснио се да су након изношења одбране оптуженог поново прегледали у просторијама Окружног затвора [REDACTED] закључили да се налазио у стању афекта беса високог интензитета, у стању алкохолне опијености и под дејством марихуане, те да су његове способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима биле битно смањене. Притом су имали у виду и његов исказ о врсти конфликта са мајком и закључили да је током тог конфликта код њега дошло до појаве афекта, при чему су имали у виду и његов исказ о ситуацији која је претходила догађају и дугодишњи конфликт са мајком, а такође и непосредни догађај и у том смислу имали у виду његову одбрану да је трпео увреде од стране мајке, те да су закључили да је због његових дугогодишњих неспоразума са мајком и непосредног вербалног конфликта са њом, код оптуженог постојала стална емоционална напетост која је током вербалног конфликта нагло добила на интензитету и добила квалитет афекта беса високог интензитета, који у медицини може одговарати медицинској компоненти стања јаке раздражености. Што се тиче утицаја марихуане и алкохола мишљења су да је у конкретној ситуацији то био споредни, односно потпомажући фактор, а да је доминантно дејство на његово психичко стање имао описани афект беса, као и да је он, с обзиром на структуру личности, свакако подложнији неодмереном и непромишљеном понашању и афективном реаговању, односно његов праг толеранције на фрустрације је знатно нижи у односу на остале особе. Навео је и да су се о афекту беса високог интензитета изјаснили на основу одбране оптуженог јер нису имали друге податке у списима, а како је од критичног догађаја прошло годину до две, приликом прегледа оптуженог нису приметили његову узнемиреност и реакцију у вези тог догађаја, с тим што је његов исказ

приликом прегледа био идентичан одбрани на главном претресу. Остао је при томе да оптуженом није потребна мера лечења, јер он нема душевну нити психичку болест, а да је ово била само једна његова тренутна агресивна реакција. Изјаснио се и да несећање о коме се оптужени изјашњавао у вези дела критичног догађаја може бити последица описаног афективног стања, као и конзумирања алкохола и марихуане, с тим што нису могли да утврде степен алкохолисаности с обзиром да није било налаза алкохолемије, а није пракса да се на основу онога што оптужени наведе о томе шта је и колико попио, утврђује степен алкохолисаности. Што се тиче трајања афекта, изјаснио се да је трајао колико и сам критични догађај, а да је након предузимања деликтних радњи дошло до пражњења афекта, па су имали у виду и његово касније понашање и навео је да се он понашао у складу са својом структуром личности. Није могао да одвоји да ли је оптужени у стање афекта беша дошао због вређања од стране мајке или због дугогодишњег сукоба са њом, јер је сукоб годинама претходио, а непосредним вербалним актима, уколико их је заиста било, је кулминирала дугогодишња емоционална напетост, тако да је све то заједно проузроковало његову реакцију и стање.

Имајући у виду да је оптуженом на терет стављена свирепост као начин извршења кривичног дела, суд је позвао вештаке др. Бранка Мандића и др. Ивицу Милосављевића да се о томе непосредно на претресу изјасне, па је **вештак Ивица Милосављевић** везано за свирепост извршења кривичног дела, начином наношења повреда покојној, болу и страху, редоследу наношења повреда и која је била смртоносна, остао при основном и допунском налазу и мишљењу, наводећи да је покојна задобила велики број повреда од чега 11 убодина и 7 секотина, нанесених дејством оштрице механичког оруђа - ножем, а да је задобила и бројне повреде вишеструким дејством тупине замахнутог механичког оруђа, највероватније ударцима шаком стиснутом у песницу или стопалом обувеним у одговарајућу обућу, па имајући у виду бројност и локализацију, повреде су наношene у континуитету, најпре механичке повреде, а затим и замахнутим механичким оруђем, значи ударцима песницом у десну и леву слепоочницу, више ударача у пределу лица, ударце у пределу десне половине грудног коша са преломима од 9. до 11. ребра, с тим што повреде као што су нагњечине коже у пределу леве и десне подлактице говоре да се покојна бранила и да се ради о тзв. одбрамбеним повредама, којих има и међу повредама задобијеним ножем, а то су секотине у пределу палца леве шаке, секотине на дланеној страни десне подлактице и убодина на надланеној страни десне подлактице, што јасно говори да се покојна бранила приликом задобијања удараца песницом, а да је покушала да спречи задобијање повреда ножем. Иако се ради о већом броју удараца, изјаснио се да су исти нанети у континуитету, па је временски определио да је цео догађај трајао неколико минута до 10 минута. Имајући у виду да се ради о ударцима у пределу главе и ударцу који је нанео прелом ребара, то је морало код покојне да изазове страх и трпела је болове, односно била је изложена тешкој душевној патњи и јаким физичким боловима све време, јер су се на повреде песницама наловезале повреде ножем, с тим што су смртоносне биле две повреде и то повреда десне коморе и усходног дела аорте и повреда леве коморе. Имајући у виду да све повреде које је покојна задобила имају виталне знаке, а да су повреда срца и повреда усходног дела аорте повреде које врло брзо, буквально у минути доводе до смртног исхода, са сигурношћу се изјаснио да су те повреде нанешене негде на крају. Навео је и да је покојна задобила велики број убодина и секотина, да је осим срца и аорте повређен и горњи режањ левог плућног крила и слезина, а пресечен је предњи зид душника и да је код ње постојао страх и то све већи и већи, такође и угроженост за живот. Појаснио је да је покојна на глави имала подливе у пределу десне слепоочнице, десног предушног и јагодичног предела лица, нагњечине коже у пределу леве слепоочнице, левог подочног јагодичног предела и носне пирамиде,

које су нанете са већим бројем удараца средње тешког интензитета, довољног да доведе до настанка крвног подлива, односно нагњечине која је спрег огуљотина и крвног подлива, али не и да доведе до прелома кости, те оне саме по себи нису тешке телесне повреде. У погледу огуљотине у пределу чела и нагњечине носне пирамиде, имајући у виду њихову локализацију и чињеницу да је она у једном тренутку пала на тај предео јер је нађена у том положају, изјаснио се да су највероватније настале падом. Такође се изјаснио да је највећи део убодина на левој страни и да су најпре настале убодине и секотине на рукама, као одбрамене повреде, па тек касније убодине у слабински предео, где је повређена слезина и убодине у левој половини грудног предела и у подпазушном пределу, где је повређен горњи режањ левог плућа и на крају две убодине у левој половини грудног коша у којима су повређена десна и лева комора срца и почетни усходни део аорте који су довели до смртног исхода, а фактички највише минут до два након задобијања смртоносних повреда покојна је преминула.

Вештак др Бранко Мандић је остао при изјашњењу да се оптужени налазио у стању беса високог интензитета и да су његове способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима биле битно смањене. Након изјашњења вештака судске медицине у погледу болова и страха које је покојна трпела критичном приликом, у односу на умишљај оптуженог, имајући у виду његово душевно стање у време извршења кривичног дела и налаз вештака судске медицине, изјаснио се да је оптужени због афективног стања у коме се налазио као и дејства алкохола и марихуане могао да схвати врсту повреда које је оштећена трпела и последице истих, али да је то схватање било у битној мери компровитовано у складу са његовим битно смањеним способностима да схвати значај дела и да управља поступцима. Појаснио је да је он био свестан, али да је његова свест била битно компровитована, па се на питање да ли је знао да јој наноси бол и патње и да ли је то хтео у моменту наношења повреда, изјаснио да јесте, али да је то било битно компровитовано, с тим што он није био неурачунљив, већ битно смањено урачунљив и у таквој ситуацији афекат беса високог интензитета не може да се контролише, односно могућност управљања поступцима је битно смањена. Навео је да афект представља интензивно и краткотрајно стање које може трајати неколико минута па и дуже, што значи да је могло да траје све време док је оптужени наносио повреде покојној критичном приликом, а након окончања конфликта долази до пада афекта и он губи на интензитету, што значи да почиње да опада када жртва више не пружа отпор или не даје знаке живота. Изјаснио се и да му није био задатак вештачења да утврђује стање страха код покојне, већ да се изјасни о урачунљивости оптуженог и његовом понашању критичном приликом.

У току поступка суд је прибавио од Градског Центра за социјални рад у Београду, Одељење [REDACTED] вештај број: 02-55403-4530/2018 од 14.09.2018. године из кога произилази да се на њиховој евиденцији налазила породица Станковић због дубоко поремећених породичних односа који су се дешавали у периоду од 2004. године, као и да је опт. Станковић Милан био осуђиван 2003. године због насиља у породици над мајком и да је био на лечењу у затворској болници у Бачванској, а да је од стране психијатра установљено да нема елемената за покретање поступка процене пословне способности. У извештају се наводи и да је од званичних институција тражено да се достави извештај Другом основном јавном тужилаштву у Београду под бр. КТП 2102/16 од 26.07.2016. године о породици [REDACTED] јер је пок. [REDACTED] тужила сина Милана за крађу кључева од стана, али није хтела да га даље гони и процесуира зато што је стекао породицу и има унука, већ само да се упозори, па је опт. Милан упозорен да испољавање понашања којим један члан угрожава спокојство, душевни мир, здравље и телесни

интегритет другог члана породице, представља кривично дело насиље у породици и да је обавезан да спорове са мајком решава мирним путем кроз институције система, а у прилогу је достављен допис Центра упућен Другом ОЈТ у Београду.

Такође, из извештаја ПУ за град Београд, ПС Раковица од 01.10.2018. године произилази да је увидом у станичне евиденције ПС Раковица установљено да је пок. [REDACTED] пријављивала свог сина опт. Станковић Милана дана 18.04.2016. године да је био код ње, да је малтретирао и тражио новац, дана 30.06.2016. године да је дошао код ње у стан под дејством алкохола, да је узео кључеве од улазних врата стана и удаљио се, дана 01.07.2016. године да је претходно вече дошао и боравио извесно време у стану, а приликом одласка однео кључеве од стана и интерфона, дана 05.01.2017. године да јој луна на врату стана, дана 05.02.2017. године да је дошао код ње и тражио да му да новац, а када му није дала, оборио телевизор и удаљио се из стана и дана 10.04.2017. године да је узнемираша телефоном, а да су поводом пријава полицијски службеници одлазили на лице места, сачињавали службене белешке, обавештавали Центар за социјални рад и тужилаштво и обављали разговор са пок. [REDACTED] и опт. Миланом.

Суд је прибавио и извештај о лечењу оптуженог од Специјалне затворске болнице у Београду број: 511-19524-04 од 02.10.2018. године, из кога произилази да је оптужени у два наврата био на лечењу код њих, први пут у периоду од 13.12.2012. године до 07.07.2013. године по пресуди Другог општинског суда у Београду К. бр. 1093/02 од 30.08.2002. године којом је осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 53. КЗ РС и изречена му је мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, када се налазио на Одсеку „А” за обавезно лечење акутних психијатријских болесника са дијагнозом Ф 60.3 – емоционално нестабилан поремећај личности, а мера је трајала дуже од изречене казне затвора. Други пут је лечен у периоду од 02.06.2007. године до 13.07.2017. године као притвореник Окружног затвора у Београду, када се налазио на Одсеку „Е” за лечење осуђених и притворених лица оболелих од акутних психијатријских болести са завршном дијагнозом Ф 60.3, након чега је враћен у Окружни затвор у Београду, што све произилази и из приложених отпустних листи од 07.07.2013. године и 13.07.2017. године.

Из извода из КЕ утврђује се да је оптужени осуђиван пресудом Другог општинског суда у Београду К. бр. 1093/02 од 31.10.2002. године због кривичног дела из члана 53. ст. 1 КЗ РС на казну затвора у трајању од 6 месеци, уз коју му је изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, пресудом Другог општинског суда у Београду К. бр. 417/05 од 05.12.2005. године због кривичног дела из члана 118а ст. 2. у вези члана 54. ст. 2. КЗ РС на казну затвора од 11 месеци, пресудом Другог општинског суда у Београду К. бр. 1301/05 од 20.03.2006. године због кривичног дела из члана 118а ст. 1. КЗ на казну затвора од 1 године и 6 месеци, пресудом Окружног суда у Београду К. бр. 391/05 од 14.03.2006. године због кривичног дела из члана 245. ст. 3. ОКЗ, којом му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца, са роком проверавања од 1 године и пресудом Другог општинског суда у Београду К. бр. 337/07 од 07.08.2007. године због кривичног дела из члана 194. ст. 1. КЗ на казну затвора у трајању од 6 месеци.

Имајући у виду изведене доказе, суд је, на основу савесне оцене сваког доказа појединачно и у вези са осталим доказима, најпре неспорно утврдио да је критичном приликом оптужени лишио живота своју мајку сада пок. [REDACTED] њеном стану у ул. [REDACTED] време и на начин како је то описано у изреци

пресуде. Такво чињенично стање је утврђено из признања оптуженог које је поткрепљено материјалним доказима пронађеним на лицу места, а делимично и исказима сведока, због чега је суд прихватио признање оптуженог, иако је он навео да се не сећа самог лишења живота своје мајке, али да је био у стану и да се након догађаја прво сећа ње у локви крви у дневној соби, у лежећем положају, потробушке, као и крвавог ножа, што је у складу и са пронађеним материјалним траговима на лицу места о томе у ком положају је покојна затечена, као и са подацима на који начин је лишена живота.

Током поступка неспорно је утврђено и да су односи између покојног сина опт. Милана били дубоко поремећени дugo година уназад, да је оптужени у више наврата осуђиван за насиље над њом, да неко време нису били у контакту и да оптужени није живео у стану покојне, а да је након престанка брачне заједнице у више наврата покушавао да успостави поново контакт са њом и дође да живи у стану, јер је био у лошој финансијској ситуацији и није имао где да живи, као и да му је последњих недељу дана пре критичног догађаја пок. [REDACTED] звонила да борави у стану и да је ту боравио све до критичног догађаја. О томе су се изјашњавали оптужени и његова бивша супруга [REDACTED] као и компанија [REDACTED]. Социјални радник [REDACTED] то произилази и из писмених доказа – извештаја Центра за социјални рад [REDACTED] ПС [REDACTED] док из извода из КЕ произилази да је оптужени у више наврата вршио насиље над њом и да је због тога више пута правноснажно осуђиван за наношење тешке телесне повреде над мајком и за насиље у породици, па суд није прихватио његову одбрану да је неправедно осуђиван по њеним лажним пријавама, имајући у виду да се ради о правноснажним пресудама и да су вођени кривични поступци у којима су морали бити цењени материјални докази приликом доношења пресуда, а да су исте биле и предмет оцене другостепених судова.

Такође, неспорно је утврђено да је сада покојна задобила бројне повреде у пределу главе и тела, најпре ударцима песницом и шутирањем, а затим и више убодина и секотина ножем у пределу тела и врата, од којих су последње две убодине у левој половини грудног коша у којима су повређена десна и лева комора срца и почетни усходни део аорте, довеле до смртног исхода. Поред тога, неспорно је утврђено и да су сви ударци били нанети у континуитету и да је цео догађај временски трајао неколико највише 10 минута, да су констатоване и тзв. одбрамбене повреде и приликом наношења повреда песницама и приликом убадања ножем, те да је због свега тога покојна за то време била изложена тешкој душевној патњи и јаким физичким боловима, као и да је све време код ње постојала угроженост и страх за живот, о чему се изјашњавао и објашњавао вештак судске медицине Ивица Милосављевић, који је суд у потпуности прихватио, а исти је у складу са обдукционим налазом и пронађеним ножем.

Суд је у потпуности прихватио и налаз и мишљење комисије вештака др. Бранка Мандића и др. Милене Станковић, као и изјашњење др. Бранка Мандића на главном претресу о томе да је оптужени у време извршења кривичног дела био у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта беса високог интензитета, као и у стању алкохолне опијености и под дејством психоактивне супстанце марихуане, те да су његове способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима биле битно смањене, при чему су имали у виду његов исказ о ситуацији која је претходила догађају, његову одбрану да је од стране мајке током критичног догађаја трпео увреде и дугодишињи конфликт са мајком и закључили да је током конфликта код њега дошло до појаве афекта, с тим што је због њихових дугодишињских неспоразума и непосредног вербалног конфликта код оптуженог постојала стална емоционална напетост која је током

вербалног конфликта нагло добила на интензитету и добила квалитет афекта беса високог интензитета, који у медицини може одговарати стању јаке раздражености, при чему су у конкретној ситуацији марихуана и алкохол били споредни, потпомажући фактор, а доминантно дејство на његово психичко стање је имао описани афект беса. Суд је притом имао у виду и изјашњење вештака да је његов праг толеранције на фрустрације, с обзиром на структуру личности, знатно нижи у односу на остале особе, односно да је подложнији неодмереном и непромишљеном понашању и афективном реаговању. Налаз вештака психијатара је у потпуности у складу са исказима свих сведока који су се изјашњавали о дубоко поремећеним породичним односима између покојне [REDACTED] оптуженог, а суд је имао у виду и исказ сведокиње [REDACTED] се оптужени поготово није слагао са мајком када је у припитом стању, што је све у складу са налазом комисије вештака о стању у коме се налазио критичном приликом.

С обзиром да је прихватио налаз вештака, суд је закључио да је оптужени критичном приликом услед афекта беса високог интензитета доспео у стање јаке раздражености и да су у моменту наношења повреда сада пок. [REDACTED] његове способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима биле битно смањене. У вези с тим прихватио је и одбрану оптуженог да је дошло до вербалног конфликта између њега и његове мајке, јер није логично да би из чиста мира оптужени доспео у такво стање и лишио живота своју мајку.

Имајући у виду неспорно утврђене чињенице да је оптужени лишио живота сада покојну и да је био у стању јаке раздражености услед афекта беса високог интензитета, до кога је дошло због њихових дугогодишњих неспоразума и непосредног вербалног конфликта, због чега је код њега постојала стална емоционална напетост која је током вербалног конфликта нагло добила на интензитету, спорне су биле чињенице из одбране оптуженог да ли је у такво стање дошао тешким вређањем од стране покојне, односно да ли је кривично дело извршио на мај, како је то одбрана истицала, као и да ли је своју мајку лишио живота на свиреп начин, како му је то оптужницом стављено на терет.

У вези с тим да ли је оптужени дошао у стање јаке раздражености тешким вређањем од стране мајке, суд је имао у виду да је за постојање кривичног дела убиства на мај потребно да учинилац дела буде доведен без своје кривице у јаку раздраженост нападом, зlostављањем или тешким вређањем од стране оштећеног. У конкретном случају суд је утврдио да се оптужени критичном приликом налазио у стању јаке раздражености и да је због тога његова способност да схвати значај дела и да управља својим поступцима била битно смањена. Међутим, поред стања јаке раздражености, да би постојало кривично дело убиство на мај, потребно је да учинилац у исто буде доведен нападом, зlostављањем или тешким вређањем од стране оштећеног и то без своје кривице. Приликом оцене доказа суд је имао у виду одбрану оптуженог да је његова покојна мајка критичном приликом жустро реаговала, скочила са столице и држко и високим тоном му упутила речи: „стан је продат, боли ме пичка за твоју жену курву и твоје дете копиле”, када је питao шта планира са станом, а да се након тога вишеничега не сећа све до момента када је видео како лежи потрбушке у дневној соби, па је прихватио да је у том моменту, након упућивања наведених речи доспео у стање афекта беса високог интензитета и у стање јаке раздражености, услед изговорених речи. Притом, суд је имао у виду и исказ бивше супруге [REDACTED] о томе да их је покојна стално вређала и да је користила такав речник. Такође, суд је имао у виду и да оптужени према њој и детету и према другима није био насилан, осим једног инцидента са пасторком њеног оца.

Истовремено, суд је имао у виду и чињеницу да је оптужени критичном приликом био у стању алкохолне опијености и под дејством психоактивне супстанце марихуане и да су они у критичној ситуацији били потпомажући фактор, а такође и његову структуру личности и да је његов праг толеранције на фрустрације знатно нижи у односу на остале особе и да је подложнији неодмереном и непромишљеном понашању и афективном реаговању, а у вези с тим и изјашњење сведокиње [REDACTED] се оптужени нарочито није слагао са мајком када је у припитом стању.

Из наведеног, суд је закључио да оптужени није доведен у стање јакс раздражености само вређањем од стране мајке, већ и због структуре своје личности и због тога што се налазио у стању алкохолисаности и под дејством марихуане, у које стање се сам довео, тако што је по сопственом казивању попио неколико пива након посла и попушио цоинт марихуане, а затим у стану мајке попио још пола литра ракије, што је било потпомажући фактор, при чему је код њега постојала стална емоционална напетост због њихових дугогодишњих неспоразума, што је оптужени све знао, па је и поред тога молио мајку да га прими да борави код ње у стану.

Имајући у виду да је за постојање убиства на мањ потребно да учинилац без своје кривице буде доведен у стање јаке раздражености, суд је нашао да у конкретном случају оптужени није доведен у то стање без своје кривице, јер је критичном приликом започео причу око стана, који је и био камен спогиџања између њих и тиме испровоирао реакцију мајке, након чега је због структуре своје личности, дугогодишњих конфликтата између њих и утицаја алкохола и марихуане дослео у стање јаке раздражености и лишио живота своју мајку, па је суд утврдио да је стање повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта беса високог интензитета, сам изазвао својом кривицом, односно да у стање јаке раздражености није доведен без своје кривице.

У погледу свирепости као квалификаторне околности која је оптуженом стављена на терет, суд је у потпуности прихватио допунски налаз и мишљење вештака судске медицине др. Ивице Милосављевића и његово изјашњење на главном претресу да је сада покојна [REDACTED] била изложена тешкој душевној патњи и јаким физичким боловима током задобијања свих наведених повреда пре наступања смртног исхода и да је код ње постојала угроженост и све већи и већи страх за живот, с обзиром да је задобила велики број повреда ножем од чега 11 убодина и 7 секотина, а пре тога и бројне повреде ударцима песницом и шутирањем, да се бранила и да је имала и тзв. одбрамбене повреде и међу повредама задобијеним ножем и приликом задобијања удараца песницом, као и да су сви ударци нанети у континуитету, тако да је цео догађај трајао неколико минута до 10 минута, с тим што су све повреде које је покојна задобила имале виталне знаке, а да су повреда срца и повреда усходног дела аорте нанете на крају и да су оне врло брзо, највише минут до два након задобијања, довеле до смртног исхода.

У вези с тим, суд је имао у виду да за постојање свирепости треба да постоје и субјективне и објективне околности, односно да се жртви наносе тешке и сувишне патње, које превазилазе физичке и психичке болове које жртва осећа при обичном убиству, али да истовремено и онај ко наноси такав бол и патњу поступа с намером да то чини и да је свестан тога, тачније у погледу субјективне стране свирепости треба да на страни учиниоца постоји безосећајност и одсуство сажаљења према патњама којима излаже жртву, а да би постојала свирепост као квалификаторна околност код убиства, да је потребно да кумулативно постоје и субјективне и објективне околности.

У конкретном случају, неспорно је утврђено из налаза вештака др. Ивице Милосављевића да је сада покојна [REDACTED] изложена тешкој душевној патњи и јаким физичким боловима, што представља објективни елемент појма свирепости. Међутим, у погледу субјективног елемента, суд је имао у виду да је оптужени био у стању беса високог интензитета и да су његове способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима биле битно смањене, као и изјашњење вештака др. Бранка Мандића да је оптужени због афективног стања у коме се налазио и дејства алкохола и марихуане могао да схвати вресту повреда које је покојна трпела и да јој наноси бол и патње, али да је његова свест и схватање о томе било у битној мери компромитовано у складу са његовим битно смањеним способностима да схвати значај дела и да управља поступцима, односно да у таквој ситуацији афекат беса високог интензитета не може да се контролише и да је могућност управљања поступцима битно смањена. У складу с тим, суд је нашао да нису испуњене субјективне околности да би се радње које је предузeo оптужени могле сматрати свирепим, односно суд није могао извести закључак да је оптужени, с обзиром на стање у коме се налазио, могао бити свестан да оштећеној наноси тешке и сувишне патње које превазилазе физичке и психичке болове које жртва осећа при обичном убиству, а што би указивало на испуњење субјективног елемента општег појма свирепости. Ово произилази и из чињенице што је оптужени након што је афекат прошао, када је након предузимања деликтних радњи дошло до пражњења афекта, напустио место догађаја и намеравао да се убије, те да се понашао у складу са својом структуром личности, о чему се изјаснио и вештак др. Бранко Мандић.

Имајући у виду напред наведено, услед недостатка субјективних елемената појма свирепости у радњама оптуженог, суд је нашао да се не може радити о квалификацији тешког убиства, како му је то стављено на терет оптужнициом, па је извршио преквалификацију кривичног дела за које је оптужен од стране ВЈТ у Београду, од тешког убиства из 114. став 1.тачка 1. КЗ у кривично дело убиства из члана 113. КЗ, јер су у његовим радњама садржана сва битна обележја тог кривичног дела које је оптужени извршио у стању битно смањене урачунљивости.

У погледу виности суд је нашао да је оптужени кривично дело извршио поступајући са директним умишљајем, јер је био свестан и знао да нападом на своју мајку сада пок. [REDACTED] пре песницама и шутирањем ногама, а затим и убадањем ножем у пределу тела, је може лишити живота, па је то и хтео.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције, суд је имао у виду све околности предвиђене чланом 54. КЗ, па је од олакшавајућих околности на страни оптуженог нашао да се коректно држао пред судом током поступка, да је признао да је своју мајку лишио живота, да му је престала брачна заједница, да је отац једног малолетног детета, да је изразио кајање, да се у време извршења дела налазио у стању битно смањене урачунљивости, а од отежавајућих околности да је више пута осуђivan због насиља над сада покојном, па га је применом члана 45. КЗ осудио на казну затвора у трајању од 13 (тринаест) година, у коју му је применом члана 63. КЗ урачунао време проведено у притвору од 02.06.2017. године и одредио да исти може трајати до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди, очекујући да ће се изреченом казном остварити општа сврха кажњавања предвиђена чланом 4. и 42. КЗ и утицати на оптуженог да убудуће не врши оваква и слична кривична дела.

Приликом одлучивања о трошковима поступка суд је оптуженог у смислу члана 264. став 4. ЗКП ослободио плаћања трошкова кривичног поступка у целости, јер је нашао да би њиховим плаћањем било доведено у питање његово издржавање.

Записничар
Божица Јовановић

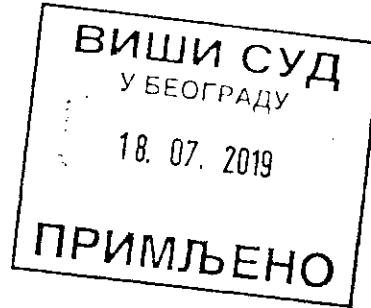
Председник већа – судија
Марина Анђелковић

Поука о правном леку:

Против ове пресуде може се изјавити жалба Апелационом суду у року од 15 дана од дана пријема, преко овог суда.

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ
Кж1 505/19
18.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Раствка Поповића, Александра Вујчића, Синише Важића и Омера Хациомеровића, чланова већа, са самосталним саветником Горданом Ивковић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног Милана Станковића**, због кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 1 Кривичног законика, решавајући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, окривљеног Милана Станковића и његовог браниоца, адвоката Мирјане Радовановић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 395/17 од 04.03.2019. године, у седници већа одржаној у присуству окривљеног Милана Станковића и његовог браниоца, адвоката Зорана Новаковића, по заменичком пуномоћју адвоката Мирјане Радовановић, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, дана 18. јуна 2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 395/17 од 04.03.2019. године, **само у погледу одлуке о казни**, тако што Апелациони суд у Београду, окривљеног Милана Станковића, због извршења кривичног дела убиство из члана 113 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом наведеног законског прописа и одредаба чланова 4 став 2, 42, 45 и 54 Кривичног законика **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година, у коју му се на основу одредбе члана 63 Кривичног законика урачујава време проведено у притвору од 02.06.2017. године, па надаље, док се у преосталом делу жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, као и жалбе окривљеног Милана Станковића и његовог браниоца, адвоката Мирјане Радовановић, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 395/17 од 04.03.2019. године, окривљени Милан Станковић је оглашен кривим због извршења кривичног дела убиство из члана 113 Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 13 (тринаест) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 02.06.2017. године, који може трајати до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди. Окривљени Милан Станковић је на основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП, ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка у целости, јер би њиховим плаћањем било доведено у питање његово издржавање.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду укине и врати првостепеном суду на поновно суђење или да одлуку првостепеног суда преиначи тако што ће окривљеног огласити кривим због кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 1 Кривичног законика и осудити на одговарајућу казну затвора,

-окривљени Милан Станковић, због, како из навода жалби произлази, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да другостепени суд побијану пресуду преиначи и огласи га кривим због извршења кривичног дела убиство на мах из члана 115 Кривичног законика и осуди на казну затвора у краћем трајању и

-бранилац окривљеног Милана Станковића, адвокат Мирјана Радовановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду укине и врати првостепеном суду на поновно суђење или да исту преиначи тако што ће окривљеном изрећи блажу казну, с обзиром да је кривично дело убиство извршио на мах.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је поднеском Ктж.бр. 545/19 до 24.05.2019. године, предложио да се усвајајем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду побијана пресуда укине и врати на поновно суђење или да се преиначи тако што би се окривљени Милан Станковић огласио кривим због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 1 Кривичног законика и осудио на казну по закону, а да се жалбе браниоца окривљеног Станковић Милана, адв. Мирјане Радовановић и окривљеног Станковић Милана одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, одржао седницу већа, у присуству окривљеног Милана Станковића и његовог браниоца, адвоката Зорана Новаковића, по заменичком пуномоћју адвоката Мирјане Радовановић, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрено списе заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеним жалбама, у складу са одредбом члана 451 став 1 ЗКП, па је након оцене жалбених навода и предлога, имајући у виду и наводе и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду у цитираном поднеску, те наводе присутних странака на седници, нашао:

-жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду је делимично основана, а жалбе окривљеног Милана Станковића и његовог браниоца, адвоката Мирјане Радовановић, су неосноване.

Жалбом јавног тужиоца оспорава се став првостепеног суда да се у конкретном случају не ради о квалификацији кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 1 Кривичног законика, позивајући се на налаз и мишљење сталног судског вештака др. Ивице Милосављевића, из кога произлази да је оштећена претрпела велики број повреда, 11 убодина ножем и 7 секотина истим оруђем, многобројне механичке повреде нанете вишеструким дејством тупине замахнутог механичког оруђа - шаке стиснуте у пешици или стопала обувеног у одговарајућу обућу, као и одбрамбене повреде које указују да је била свесна напада који се дешава и покушавала да се одбрани, те да је претрпела страх и болове јачег интензитета који су се, за време док је напад трајао, све више и више увећавали и довели до тешких душевних патњи, са присутним осећањем угрожености сопственог живота, а преминула је тек код хронолошки последње повреде – убода у грудни кош који је оштетио срце и аорту. С обзиром на наведено, окривљени је према оштећеној поступао на нарочито свиреп начин, изложивши је тешким патњама непрекидним наношењем повреда, била је изложена непотребном мучењу које је претходило њеној смрти, које је трајало чак и до десет минута.

Према тези жалбе, упркос душевном стању окривљеног – чињеници да је био битно смањено урачунљив, немогуће је да је могао да остане несвестан какву психичку и физичку патњу је наносио оштећеној – својој мајци [REDACTED]. Јер је окривљени, према мишљењу вештака др Бранка Мандића, знао да оштећеној наноси бол и патње. Питање у којој мери је могао на то да утиче, односно да ли је могао да прекине са нападом пре наношења смртоносних повреда је, по ставу оптужбе, секундарног карактера.

У жалби се у суштини заступа став да је првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање јер је превише инсистирао на психичком стању учиниоца и самим тим закључио да недостоје субјективни елемент – свест да се поступа са свирепошћу и жргви наносе тешке и сувише патње, које превазилазе оне патње и болове које трпје жртве обичног убиства. С друге

стране, првостепени суд налази да је окривљени поступао са директним умишљајем, јер је био свестан и знао да нападом на своју мајку, сада покојну [REDACTED] најпре пешицама и шутирањем ногама, а затим и убадањем ножа у пределу тела, може лишити живота, па је то и хтео, што разлоге чини противречним, јер ако је окривљени свестан да нападом може оштећену лишити живота и управо то и хоће да постигне, онда је био свестан да то може учинити једним ударцем или једним убодом ножем, као и да је све преко тога наношење беспотребних патњи и сувишно кажњавање жртве.

Окривљени Милан Станковић у својој жалби не спори да је лишио живота оштећену – своју мајку [REDACTED] и истиче да је кривично дело учинио у стању битно смањене урачунљивости, када су његове способности да схвати значај свога дела и могућност да управља својим поступцима биле битно смањене, услед повишене емоционалне напетости – афекта беса високог интензитета, у који је доведен дрским и увредљивом понашањем његове мајке, а посебно њеним речима; „да је стан продат, да је боли п...., да му је дете копиле, а жена курва”, понавља своје личне и породичне прилике, разлоге због којих је био у лошим односима са мајком, а све у прилог тези да је кривично дело извршио на мах и у стању јаке раздражености.

Жалбом браниоца адв. Мирјане Радовановић се истиче да су разлози о одлучним чињеницама нејасни и међусобно противречни пре свега у погледу закључивања првостепеног суда да је окривљени сам себе довео у стање јаке раздражености, јер из одбране окривљеног, као и из налаза вештака произлази да је окривљени у то стање доведен без своје кривице грубим вређањем од стране оштећене. У жалби се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања везано за раније односе окривљеног и оштећене, оспорава пре свега оцена одбране окривљеног у том делу истицањем да је суд неосновано не прихвата чак ни након изјава сведока [REDACTED] из којих произлази да је окривљени дуги низ година био зlostављан од стране оштећене, те да стога и није правилно утврдио да је на кумулирани ефекат утицало зlostављање од стране оштећене дужи временски период, а не само конкретне псовке и увреде које су изазвале реакцију окривљеног. Бранилац у жалби врши сопствену анализу одбране окривљеног и исказа сведока [REDACTED] тим у вези оспорава закључак првостепеног суда да су односи између окривљеног и оштећене били лоши јер је он вршио насиље над њом, због чега је више пута осуђиван. Према ставу браниоца, ради се о убиству на мах јер је без своје кривице тешким вређањем и дугогодишњим зlostављањем од стране оштећене, у стању јаке раздражености, окривљени лишио живота своју мајку – оштећену [REDACTED] на месту

Међутим, по налажењу Апелационог суда, изнетим жалбним наводима којима се спори оцена изведенних доказа од стране првостепеног суда и чињенични и правни закључци, неосновано се доводи у питање правилност и законитост ожалбене пресуде. Наиме, током поступка је неспорно утврђено да је окривљени лишио живота своју мајку сада покојну [REDACTED] на месту

у време и на начин како је то описано у изреци побијане пресуде, што произлази делимично из одбране окривљеног, која је поткрепљена материјалним доказима пронађеним на лицу места, а делимично и исказима сведока. Иако се окривљени бранио да се не сећа самог лишења живота своје мајке, његови наводи, да је након догађаја прво видео како она лежи у локви крви, потребује у дневној соби, да је видeo и крвав нож, али да није могао да се сети да је било шта радио са њим, па га је узео и ставио у своју торбу, су у складу са пронађеним материјалним траговима на лицу места и положајем у ком је покојна оштећена затечена, као и са подацима на који начин је лишена живота. Анализом изведенih доказа неспорно је утврђено и да су односи између покојне [REDACTED]

[REDACTED] њеног сина окривљеног Милана Станковића били дубоко поремећени дugo година уназад, да је окривљени у више наврата осуђivan за насиље над мајком, да није живео у стану покојне, али да је након престанка брачне заједнице у више наврата покушавао да успостави поново контакт са њом и да дође да живи у стану. Несумњиво је утврђено да му је последњих недељу дана пре критичног догађаја покојна [REDACTED] дозволила да борави у стану и да је ту боравио све до критичног догађаја, као и да се окривљени критичном приликом налазио у стању јаке раздражености услед афекта беса високог интензитета, до кога је дошло због њихових дугогодишњих неспоразума и непосредног вербалног конфликта, због чега је код окривљеног постојала стална емоционална напетост која је током вербалног конфликта нагло добила на интензитету.

Међутим, током поступка је било спорно да ли је у такво стање, како произилази из његове одбране, дошао тешким вређањем од стране покојне, односно да ли је кривично дело извршио на мах, према тези одбране, или је своју мајку лишио живота на свиреп начин, како му је оптужним актом стављено на терет.

Супротно жалбеним наводима јавног тужиоца, чињеница да је окривљени у време извршења кривичног дела био битно смањено урачуњлив не значи да није могао да схвати значај свога дела и да није имао способност да управља својим поступцима, већ је могућност да схвати значај свога дела и способност управљања поступцима била битно смањена, те је правилно првостепени суд утврдио да је окривљени био свестан и знао да нападом на своју мајку, сада покојну [REDACTED] ајпре песницама и шутирањем ногама, а затим и убадањем ножа у пределу тела, може лишити живота, па је то и хтео, дакле, био је свестан свога дела и хтео његово извршење, а што не противречи правилно утврђеној чињеници да није доказан субјективни услов да би се радње које је предузeo окривљени могле сматрати свирепим!

Жалбени наводи окривљеног и његовог браниоца да је критичном приликом поступао у стању афекта беса високог интензитета, те да је без своје кривице доведен у јаку раздраженост тешким вређањем од стране своје мајке, сада покојне [REDACTED] због чега га је требало осудити због кривичног дела убиства на мах, оцењени су као неосновани.

Према налажењу овог суда, правилно је првостепени суд закључио да окривљени није доведен у стање јаке раздражености само вређањем од стране мајке, већ и због структуре своје личности и због тога што се налазио у стању алкохолисаности и под дејством марихуане, у које стање се сам довео, а које је било потпомажући фактор, у ситуацији када је код њега постојала стална емоционална напетост због њихових дугогодишњих неспоразума, што је окривљени знао, али је и поред тога молио мајку да га прими да борави код ње у стану. Став првостепеног суда да окривљени у конкретном случају није доведен у стање јаке раздражености без своје крвице, прихвата у потпуности, и овај суд, јер је критичном приликом започео причу око стана који је и био камен спотицања између њих и тиме испровоцирао реакцију мајке, након чега је због структуре своје личности, дугогодишњих конфликтата између њих и утицаја алкохола и марихуане дошао у стање јаке раздражености и лишио живота своју мајку. Стога је правилан закључак да је стање повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта беса високог интензитета, окривљени сам изазвао својом крвицом односно да у стање јаке раздражености није доведен без своје крвице.

С друге стране, правилно је закључио да нису испуњене субјективне околности да би се радње које је предузео окривљени могле сматрати свирепим, будући да се имајући у виду стање у коме се окривљени налазио, не може несумњиво закључити да је окривљени могао бити свестан да оштећеној наноси тешке и сувишне патње које превазилазе физичке и психичке болове које жртва осећа при обичном убиству, а што би указивало на испуњење субјективног елемента општог појма свирепости. У прилог наведеном говори и чињеница да је окривљени након што је афекат прошао, када је након предузимања деликтних радњи дошло до пражњења афекта, напустио место догађаја и намеравао да се убије, односно да се понашао у складу са својом структуром личности, о чему се изјаснио и вештак др. Бранко Мандић. Наиме, према мишљењу вештака, окривљени је због афективног стања у коме се налазио и дејства алкохола и марихуане могао да схвати врсту повреда које је покојна трпела и да јој наноси бол и патње, али је његова свест и схваташње о томе било у битној мери компромитовано у складу са његовим битно смањеним способностима да схвати значај дела и да управља поступцима.

Неосновано се жалбом браниоца истиче да је чињенично стање остало непотпуно утврђено јер није испитан сведок предложен од стране одбране - командир полиције [ ] на оквирно да је схватио да оштећена лажно пријављује окривљеног и да је рекао да ће поднети кривичну пријаву против оштећене због лажног пријављивања, јер је у погледу дугогодишњих конфликтата окривљеног и покојне оштећене, као и о разлозима тих конфликтата, чињенично стање разјашњено, и поред тога што одбрана није могла да обезбеди адресу предложеног сведока. Притом није могла бити прихваћена одбрана окривљеног да је по лажним пријавама мајке неправедно осуђиван, јер су у питању правноснажне пресуде, где су поред исказа сведока, цењени и

материјални докази.

Подводећи утврђено чињенично стање под правну норму, првостепени суд је према ставу овог суда, а супротно наводима у изјављеним жалбама, правилно кривичноправне радње окривљеног квалификовao као кривично дело убиство из члана 113 Кривичног законика, закључујући да је кривично дело извршио поступајући са директним умишљајем, јер је био свестан и знао да напада своју мајку - сада покојну [REDACTED] пре песницама и шутирањем ногама, а затим и да је убадањем ножа у пределу тела може лишити живота, па је то и хтео.

Међутим, испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о казни, а поводом жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, окривљеног и његовог бранција, Апелациони суд у Београду налази да је жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду у овом делу основана.

Наиме, према ставу овог суда, првостепени суд је приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције правилно утврдио околности из члана 54 Кривичног законика, али налази да је дао преизглаташен значај олакшавајућим околностима, а са друге стране није у довољној мери ценио чињеницу да је окривљени више пута осуђиван због кривичног дела насиље у породици и за основни и за квалификиовани облик, извршеног управо над покојном општесном – својом мајком [REDACTED]. Стога је Апелациони суд у Београду уважавањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, побијану пресуду преиначио у делу одлуке о казни тако што је окривљеног Милана Станковића осудио на казну затвора у трајању од петнаест година, у уверењу да се у односу на окривљеног, као вишеструког повратника, само максималном запрећеном казном затвора може утицати да у будуће не врши оваква и слична кривична дела, односно да ће се постићи сврха кажњавања пролисана одредбом члана 42 Кривичног законика, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика.

Приликом доношења одлуке, Апелациони суд је имао у виду да је стање битно смањене урачунљивости, у складу са одредбом члана 23 став 3 Кривичног законика, околност која представља само факултативни а не обавезни основ за ублажавање казне, да је при томе ово стање цењено као олакшавајућа околност а да у жалбама није наведена нека друга околност од оних утврђених од стране првостепеног суда, које би евентуално могле утицати на блаже кажњавање.

У складу са наведеним разлогима, Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 457 и 459 став 1 ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар – самостални саветник
Гордана Ивковић с.р.**

**Председник већа – судија
Бојана Пауновић с.р.**

